

Vejledning til udstationering af hund

Udarbejdet af Charlotte Vinter Dal, juridisk konsulent i Dansk Kennel Klub

En del DKK-opdrættere udstationerer nogle af deres hunde i private hjem, og det er ofte en god ordning for både hund, vært og opdrætter. Opdrætteren bevarer ejerskabet til hunden og kan – alt efter aftalens ordlyd - f.eks. benytte hunden til avl mv., men hunden bor til hverdag hos værten, som får en hund vederlagsfrit. Når opdrætteren efter nogle år har benyttet hunden til de formål, der er aftalt, overgår ejerskabet til udstationeringsværten.

Hvad er en udstationering?

En udstationeringsaftale er en aftale, der definerer rammerne for vederlagsfri (altså gratis) overdragelse til lån af en hund, der afløses af en vederlagsfri overdragelse til ejerskab, når låneperioden ophører.

I låneperioden vil opdrætter/hundens ejer fortsat have ret til at foretage de fornødne foranstaltninger med henblik på deltagelse på udstillinger og prøver, gennemførelse af sundhedsundersøgelser, samt praktiske omstændigheder i forbindelse med parring, fødsel samt pasning og pleje af hvalpe, kontakt til hvalpekøbere mv.

De hvalpe, som kommer til verden i udlånsperioden, tilhører långiveren (opdrætter/hundens ejer). Ejendomsretten til den udlånte hund overgår til låntager (udstationeringsværten), når betingelserne i udstationeringsaftalen er opfyldt, som eksempelvis kan være, når en tæve har født to kuld hvalpe.

DKK's udstationeringsaftale - en anbefaling

DKK anbefaler, at parterne benytter DKK's udstationeringsaftale, men det er ikke et krav, og derfor kan DKK's opdrættere vælge at udarbejde egne udstationeringsaftaler, når de udstationerer deres hunde.

DKK *anbefaler* parterne at benytte DKK's udstationeringsaftale, fordi DKK igennem en årrække har oplevet, at nogle hunde udstationeres på urimelige vilkår, hvilket har givet anledning til tvister mellem hundenes ejere og udstationeringsværterne. DKK ønsker at bakke op om udstationering og gøre udstationering af DKK-registrerede hunde til en god oplevelse for såvel hund, opdrætter og udstationeringsvært, og derfor anbefaler DKK, at parterne benytter DKK's udstationeringsaftale. Det vigtigste er dog, at parterne laver en rimelig aftale på skrift i forbindelse med udstationeringen, så begge parter er klar over – og enige i - vilkårene for udstationeringen.

Vær opmærksom på, at selv om det er muligt i DKK's udstationeringsaftale at indføre, at opdrætter er berettiget til at opdrætte tre kuld på en udstationeret tæve, så er det DKK's opfattelse, at to kuld generelt er det mest rimelige.

For så vidt angår udstationerede hanhunde, er der ikke fastsat begrænsninger på antallet af parringer, ligesom opdrætteren er berettiget til, at en udstationeret hanhund kan benyttes til at parre både opdrætterens egne tæver og andre, udefrakommende tæver, uden vederlag til udstationeringsværten. DKK opfordrer i den forbindelse opdrætterne til at udvise mådehold i forhold til antallet af parringer med en udstationeret hanhund.

Udstationering eller kreditkøb

Da der hverken betales vederlag for overdragelsen til lån eller overdragelse til eje, finder købelovens og kreditaftalelovens regler ikke anvendelse.

Hvis overdragelsen sker mod vederlag (altså hvis opdrætter opkræver et beløb fra udstationeringsværten i forbindelse med udstationeringen) vil aftalen have karakter af et kreditkøb med ejendomsforbehold. Dette er efter DKK's vurdering ikke en sædvanlig eller anbefalelsesværdig procedure ved udstationering.

DKK ser desuden eksempler på leasing-agtige konstruktioner og sameje-modeller, hvor alle rettigheder over hunden forbliver hos opdrætteren. De fleste af disse aftaler er urimelige og i direkte strid med reglerne om kreditkøb, og DKK kan ikke anbefale hverken opdrættere eller udstationeringsværter at indgå denne type aftaler.

En aftale om udstationering er en sædvanlig disposition, som giver altså udstationeringsværten mulighed for at kunne dele sin hverdag med en DKK-stambogsført hund uden betaling – men mod at frasige sig retten til selv at bruge hunden til f.eks. avl og desuden acceptere ulemperne ved at opdrætteren/hundens ejer benytter hunden til avl. Generelt er denne model ikke urimelig.

Dialog og forventningsafstemning

En aftale om udstationering af en hund baserer sig i høj grad på tillid og samarbejde, og det er vigtigt, at parterne foretager en forventningsafstemning inden aftalen om udstationering gøres endelig.

I det daglige betragtes hunden som udstationeringsværtens hund, men udstationeringsværten må acceptere, at opdrætter har rettigheder til hunden, og at dispositioner vedrørende f.eks. avl tilkommer opdrætter, og at det i sidste ende er opdrætter, der træffer beslutninger vedrørende avl.

DKK opfordrer derfor både opdrætter og udstationeringsvært til at tænke sig grundigt sig om før indgåelse af en udstationeringsaftale:

Som opdrætter/hundens ejer bør man overveje, om den udstationeringsvært, man har i tankerne, nu også er den rigtige. Kan vedkommende leve op til de krav, man stiller som opdrætter? Og tænk over, om man – hvis situationen var omvendt - selv ville ønske at indgå i en aftale på de vilkår, der stilles op. Er vilkårene rimelige? Stilles der (for store) krav til udstationeringsværten? Matcher arbejdets omfang, f.eks. med at holde hunden i udstillingskondition/pelspleje/afsavnet i fødsels- og hvalpeperioden, med den pris, som udstationeringsværten ville skulle betale, hvis vedkommende - i stedet for at indgå en udstationeringsaftale – skulle købe en tilsvarende hund?

Omvendt opfordrer DKK til, at udstationeringsværten overvejer, om ulemperne forbundet med at skulle undvære hunden i (flere) perioder, og de eventuelle ulemper der kan være forbundet med ikke have ret til at træffe beslutninger vedrørende hundens benyttelse i avl mv., opvejer fordelene ved at få hunden vederlagsfrit? Hvis det er et krav fra opdrætters side, at hvalpene skal fødes og opvokse hos udstationeringsværten, kan man så imødekomme det? Har man (fysisk) plads? Ressourcer?

DKK opfordrer til, at opdrætter og udstationeringsvært holder løbende kontakt og dialog omkring hunden, så alle parter, ikke mindst hunden, er tryk. Specielt hvis fødsel og perioden herefter skal foregå hos opdrætter, opfordrer DKK til, at hunden vænnes til at komme hos/overnatte hos/blive passet hos opdrætter i tiden før, parring og fødsel skal finde sted.

Rettigheder og pligter

Udstationeringsværten forpligter sig til at medvirke i de tilfælde, hvor opdrætter/hundens ejer skal bruge hunden i forbindelse med situationer, der er aftalt på forhånd i udstationeringsaftalen.

Derfor opfordrer DKK til, at parterne sørger for at aftale alle tænkelige vilkår på forhånd. Er det f.eks. opdrætters pligt selv at afhente hunden hos udstationeringsværten, eller skal udstationeringsværten

aflevere den? Og hvis udstationeringsværten skal aflevere hunden, hvem skal så dække udgifter til brændstof, broafgift m.m.?

Opdrætteren har ret til at kræve hunden udleveret i henhold til udstationeringsaftalen, f.eks. med henblik på en parring eller et dyrlægebesøg mv., men opdrætteren kan ikke hente hunden ved selvtægt.

Selv om en udstationering er en aftale om udlån af en hund, vil opdrætter ikke være berettiget til at opsiges udstationeringsaftalen og hente hunden uden aftale med udstationeringsværten herom. Hunden er udstationeret med henblik på, at ejendomsretten til hunden skal overgå til udstationeringsværten, når udstationeringsperioden er udløbet.

Det er kun i de tilfælde, hvor udstationeringsværten misligholder udstationeringsaftalen i låneperioden, at opdrætter vil være berettiget til at kræve hunden tilbageleveret. Misligholdelse giver dog ikke opdrætter ret til selvtægt – og dermed selv at afhente hunden på udstationeringsværstens adresse uden forudgående aftale. Hvis udstationeringsværten ikke vil tilbagelevere hunden, må opdrætteren anmode foged om bistand.

Hvornår er en udstationeringsaftale misligholdt?

(eksemplerne er ikke udtømmende):

- Hvis hundens parres uden opdrætters samtykke.
- Hvis udstationeringsværten undlader at oplyse opdrætter om, at hunden er i løbetid.
- Hvis udstationeringsværten ikke lader opdrætter få adgang til hunden med henblik på sundhedsundersøgelser, parring, udstilling, konkurrence eller hvalpning mv.
- Hvis opdrætter ikke vil tilbagelevere hunden til udstationeringsværten efter at have benyttet hunden til parring eller avl.

Almindelig uenighed mellem parterne udgør ikke nødvendigvis misligholdelse af aftalen. Hvorvidt udstationeringsaftalen er misligholdt, vil bero på en konkret vurdering.

DKK's jurist kan hjælpe både udstationeringsvært og opdrætter/ejer med denne vurdering, men kan parterne ikke blive enige, skal sagen overdrages til civil retssag.

Ejerskabets overgang

Ejerskabet til hunden skal overgå til udstationeringsværten, når opdrætteren har udnyttet de aftalte rettigheder over hunden. DKK anbefaler, at parterne aftaler et tidspunkt for, hvornår ejerskabet senest skal overgå til udstationeringsværten, uanset om opdrætteren har (nået at) udnytte sine rettigheder over hunden eller ej.

DKK anbefaler, at ejerskabet senest overgår til udstationeringsværten efter 4-5 år, idet der dog kan være racer, hvor det er nødvendigt at gøre udstationeringsaftalen længere, fordi hunden først er egnet til avl på et senere tidspunkt end sædvanligt.

Når ejerskabet overgår til udstationeringsværten, har opdrætteren pligt til at ejerskifte hunden og udlevere hundens stambog til udstationeringsværten.

Hvis hunden dør

Hvis hunden dør på grund af sygdom eller forhold, som ikke kan tilregnes hverken opdrætter eller udstationeringsværten, ophører udstationeringsaftalen automatisk, uden at parterne i den forbindelse kan gøre krav gældende mod hinanden.